کادر فنی پرسپولیس برای نقل‌وانتقالات تابستانی فقط به یک نام رسیده

دانیال تنها خرید قطعی یحیی

سوژه روز
محمدقراگزلو @Mohammadghara04

پرسپولیس و یحیی گل‌محمدی از حالا باید به فکر فصل بعد باشند. این تیمی که یحیی با آن چهارنعل به سوی قهرمانی می‌تازد تیمی است که پیش‌تر در دوره برانکو بسته شده و در دوره کالدرون هم تکانی نخورده بود اما فصل بعد همه از یحیی و تیم خودش انتظار دارند. البته در صورت قهرمانی پرسپولیس در این لیگ حتماً توانایی‌های فنی یحیی و کادرش بولد خواهد شد و همه درباره کیفیت پرسپولیس حرف می‌زنند، اما احتمالاً بسیاری منتظر تیم دست‌ساز یحیی می‌مانند تا ببینند او چه خواهد کرد.

گل‌محمدی بار قبل که سرمربی پرسپولیس شد تیمی پرمهره اما بحران‌زده و پر از مشکل را تحویل گرفت و ۵ رده بالا آورد، اما امسال تیم قهرمان را تحویل گرفته و هر نتیجه‌ای غیر از قهرمانی برای او حکم شکست خواهد داشت. در عین حال برای سنجیدن او شاید فصل بعد معیار درست‌تری باشد اما خودش هم می‌داند بدون ابزار کافی و لازم تکرار این موفقیت‌ها محال است.

از چند هفته قبل و به موازات شنیدن شایعاتی مبنی بر جدایی چند بازیکن شاخص پرسپولیس شایعاتی درباره بازیکنان مورد علاقه کادر فنی فعلی پرسپولیس به گوش رسید. باشگاه پرسپولیس قویاً می‌گوید هیچ لیستی در کار نیست و هنوز مذاکره‌ای با بازیکنی صورت نگرفته، اما این واقعیت که برخی ستاره‌های لیگ مورد نظر یحیی و همکارانش هستند کتمان‌نشدنی است.

ظاهراً می‌توان در شرایطی ویژه رضایتنامه دانیال اسماعیلی‌فر را از ذوب آهن گرفت و قرمزپوش کرد هرچند مشتریان زیادی دارد

طی چند روز اخیر شایعاتی درباره علاقه کادر فنی پرسپولیس به جذب پیام نیازمند، شهریار مغانلو و البته دانیال اسماعیلی‌فر شنیده شده و حتی خبر آمد مذاکراتی هم در این خصوص انجام شده است، اما کادر فنی پرسپولیس فعلاً فقط روی یک نام ایستاده و به قطعیت رسیده است؛ دانیال اسماعیلی‌فر!

دانیال در ذوب آهن بازیکن یحیی بود و به توانایی‌هایش کاملاً اطمینان دارد. اسماعیلی‌فر ۲۷ ساله قد و قامت مناسبی دارد اما مهم‌ترین ویژگی‌اش این است که در چند پست بازی می‌کند؛ مدافع راست، دفاع چپ، هافبک راست، هافبک چپ و حتی هافبک پشت مهاجم. این ویژگی برای هر مربی ایده‌آل و فوق‌العاده است و یحیی به این قطعیت رسیده که اولین خرید تیم او برای فصل آینده باید این بازیکن مازندرانی باشد.

اسماعیلی‌فر مدتی برای خدمت سربازی به تراکتور رفت و ظاهراً یک نیم‌فصل دیگر با پرسپولیس قرارداد دارد اما غیر از پرسپولیس تقریباً همه تیم‌های پولدار لیگ برتر هم این بازیکن را می‌خواهند. در عین حال ظاهراً می‌توان در شرایطی ویژه رضایتنامه این بازیکن را از ذوب آهن گرفت و قرمزپوش کرد هرچند با توجه به رونقی که اسماعیلی‌فر در بازار پیدا کرده حتماً بازیکن گران‌قیمتی خواهد بود.

پرسپولیس در دوره سرمربیگری برانکو هم دانیال را می‌خواست که با توجه به شرایط قراردادش برای جذب او دورخیز نکرد، اما شاید این وصال در تابستان پیش‌رو محقق شود.

البته پرسپولیس و کادرش با توجه به شناختی که از پیام نیازمند دارند قطعاً تمایل دارند به‌عنوان جانشین بیرانوند، این گلر جوان، ملی‌پوش و باکلاس را جذب کنند اما از آنجایی که نیازمند یک فصل دیگر با سپاهان قرارداد دارد برای جذب او دورخیز نخواهند کرد.

در مورد بقیه بازیکنان فعلاً هرچه می‌شنوید شایعه‌ای بیش نیست ضمن اینکه اخبار جدایی برخی از ستاره‌های پرسپولیس هم کادر فنی سرخ‌ها را نمی‌ترساند چراکه آنها با بازی‌های نقل‌وانتقالاتی برخی شاگردان‌شان کاملاً آشنا هستند و می‌دانند برای بیشتر این نفرات هیچ جا بهتر از پرسپولیس نیست و آنها از این تیم تکان نخواهند خورد.

بشار طلبکار با ناز آمد

بالاخره بشار رسن آمد. دیروز او از طریق مرز زمینی وارد مهران شد و سپس با پرواز به تهران رسید. او ابتدا به بیمارستان رفت و تست کرونا داد و بعد برای دریافت مطالباتش به باشگاه رفت. باشگاه پرسپولیس برای این بازیکن ۸۰ هزار دلار آماده کرده بود اما بشار این مبلغ را قبول نداشت و انتظار داشت بیشتر از اینها بگیرد. ظاهراً او با وساطت چند نفر حاضر شده بعد از سه هفته بیاید و این پول را بگیرد! او همچنین در مصاحبه با یک سایت عراقی صراحتاً گفته با پرسپولیس تمدیدی نخواهد کرد چراکه از قطر پیشنهاد دارد.

پرسپولیس: لیست نداریم

بعد از شایعات زیادی که درخصوص لیست نقل‌وانتقالاتی پرسپولیس برای فصل تازه به گوش رسید این باشگاه اطلاعیه‌ای داد که در بخشی از آن آمده: «نظر به فاصله موجود تا پایان رقابت‌ها، فعالیت نقل‌وانتقالاتی ندارد و با توجه به سیاست حفظ حداکثری بازیکنان فعلی تیم، هیچ فهرستی از سوی سرمربی تیم تهیه نشده است که در آن نام لژیونر یا بازیکن داخلی و خارجی وجود داشته باشد. ضمن آنکه در شرایط کنونی ناشی از پیامدهای کرونا، حتی باشگاه‌های متمول آسیایی نیز برای تأمین هزینه جذب مجموعه‌ای از لژیونرهای ایرانی با مشکل روبه‌رو می‌شوند.»

بیرانوند به دنبال پاداش

بیرانوند نتوانست بلیت فراهم کند و سفرش به بلژیک برای حضور در تست پزشکی آنتورپ عقب افتاد و یکشنبه آینده راهی می‌شود. بیرانوند دوست دارد به بلژیک رفته تا جایگاهش را در آنتورپ پیدا کند اما باشگاه پرسپولیس با نامه‌نگاری می‌خواهد تا پایان فصل از آنتورپ اجازه بگیرد و بیرانوند را داشته باشد. البته ماندن تا آخر فصل برای بیرانوند مفیدتر است. او در حضور اخیرش در باشگاه پرسپولیس تقاضا کرده اگر مجبور شود زودتر برود باید پاداش قهرمانی احتمالی این فصل(!) را بگیرد و بعد از مخالفت مدیران باشگاه با ناراحتی از باشگاه خارج شده و در مصاحبه‌اش هم به این مسأله اشاره کوچکی کرده بود.

اعتراض دسته‌جمعی تا آخر ماه عقب افتاد

باشگاه دوباره پایه‌ها را سر کار گذاشت

گزارش

شاید باورکردنی نباشد اما بازیکنان و مربیان تیم‌های پایه پرسپولیس یک بار ۲۷ آبان سال ۹۷ پول گرفتند و بعد از آن تا ۱۶ ماه خبری از پول نشد تا اینکه همین شب عید اخیر ۲۰۰ میلیون تومان بین آن همه مربی و بازیکن پخش شد تا مبلغ دریافتی قرارداد آنها به ۱۸ درصد برسد. به گزارش ایران ورزشی در حالی که بازیکنان پرسپولیس ۷۰ درصد مبالغ قراردادهای میلیاردی خود را گرفته‌اند باشگاه و مدیرانش ماه‌هاست بازیکنان و مربیان پایه را سر کار گذاشته‌اند و وعده و وعیدهایی می‌دهند که عملی نمی‌شود.

این ماجراها آنقدر شرایط را برای اعضای تیم‌های پایه سخت کرد که آنها سه چهار روز قبل تصمیم گرفتند به نشانه اعتراض به ساختمان باشگاه مراجعه کرده و پیگیر مطالبات اندک اما ماه‌ها عقب افتاده خود باشند.

محمد پنجعلی که مدیر آکادمی است در زمان حضور انصاری‌فرد بارها از او وعده گرفت اما به قول خودش همبازی‌اش هر بار او را سیاه می‌کرد و پی نخود سیاه می‌فرستاد. الان هم که رسول‌پناه آمده این مدیر مدام به پنجعلی تاریخ می‌دهد و این بار گفته ۲۸ یا ۲۹ خرداد ماه با پول بعدی که به باشگاه برسد تازه بخش دیگری از مالیات اعضای تیم‌های پایه پرداخت خواهد شد.

منتقدان پنجعلی می‌گویند او هیچ‌وقت سفت و سخت دنبال احقاق حق اعضای تیم‌های پایه نبوده و هر بار که مدیران به او تاریخ می‌دهند بدون حرف اضافه قبول کرده و سر کار می‌ماند در حالی که به‌عنوان مسئول آکادمی وظیفه دارد پیگیر حق بازیکنانی باشد که قراردادهای‌شان بین ۵ تا ۱۰ میلیون تومان است و مربیان‌شان نهایتاً ۳۰، ۴۰ میلیون برای یک فصل پول می‌گیرند.

با درخواست پنجعلی اعتراض دسته‌جمعی پایه‌ها چند روزی عقب افتاده و همه منتظر می‌مانند تا ببینند وعده رسول‌پناه عملی خواهد شد یا نه؟ اما تاریخی که اعلام شده مصادف با تعطیلات رسمی آخر ماه جاری خواهد شد و بعید نیست به همین بهانه باز هم پایه‌ها به موقع پول نخواهند گرفت و دوباره سر کار خواهند رفت.

یکی از مربیان تیم‌های پایه در اعتراض به این شرایط می‌گوید: «تیم‌های پایه همیشه بخصوص از فصل قبل تا الان مظلوم واقع شده‌اند. هر مدیری می‌آید، می‌گوید اول پول تیم‌های پایه را می‌دهند اما مدیرانی که پیشکسوت باشگاه هم بوده‌اند از این کار طفره می‌روند.»

این مربی ادامه می‌دهد: «برای دریافت پروانه ای‌اف‌سی، بازرسان کنفدراسیون می‌آیند و از آکادمی و شرایط تیم‌های پایه بازدید می‌کنند تا پروانه حرفه‌ای بدهند و تیم در بازی‌ها حاضر شود. این اهمیت تیم‌های پایه را نشان می‌دهد اما تیم‌های پایه در باشگاه پرسپولیس کجا قرار دارند و چقدر به آنها اهمیت داده می‌شود.»

مربی تیم‌های پایه پرسپولیس می‌گوید: «مگر مربیان تیم‌های پرسپولیس سال‌های سال بازیکن پرسپولیس و تیم ملی نبوده‌اند؟ مگر مدارک بین‌المللی ندارند؟ مگر نه این است که مبلغ قرارداد آنها نهایتاً ۵۰ میلیون تومان می‌شود؛ پس چرا پول‌شان را نمی‌دهند؟»

وی می‌گوید: «این شرایط در حالی رقم خورده که ما واقعاً سالم کار کردیم و نتیجه هم گرفتیم. مثلاً تیم جوانان‌مان سوم شد در حالی که شاید اگر بازی‌ها تعطیل نمی‌شد و دو بازی باقی‌مانده را هم برگزار می‌کردند شاید دوم هم می‌شدیم. می‌خواهم به مدیران پرسپولیس بگویم همین مهدی عبدی که در دربی رفت گل زد و میلیون‌ها هوادار را خوشحال کرد مگر از پایه‌ها نیامده؟ مگر منوچهر عبدالله‌نژاد و اسماعیل حلالی مربیانش نبوده‌اند؟ پس چرا برای تیم‌های پایه هزینه نمی‌کنند؟»

در جست‌وجوی بهترین آسیایی تاریخ جام‌های جهانی

جایگاه صوری «علی بیرو»

یادداشت
وصال روحانی

پیشتاز شدن علیرضا بیرانوند در نظرسنجی اخیر سایت «AFC» در خصوص بهترین آسیایی حاضر در تاریخ جام‌های جهانی فوتبال او را به این باور نادرست رسانده که شاید واقعاً در اندازه‌های چنین عنوانی باشد و او بارها تأکید کرده که ارزش این مقام از کسب عنوان مرد سال آسیا هم بیشتر است.

مورد دوم محصول ارزش بیش از اندازه‌ای است که دروازه‌بان ملی‌پوش پرسپولیس برای عنوان فوق قائل است اما واقعیت امر این است که مقام مرد سال آسیا عنوانی نمونه و یگانه است که در صدر تمامی عناوین سالانه قاره‌ها می‌نشیند. شاید بیرانوند به روی خودش نمی‌آورد که انتخاب شدن برای عنوان فوق و مقام‌هایی از این دست نه نتیجه یک ارزشگذاری درست و کامل فنی با رجوع به آرای کارشناسان، بلکه فقط نتیجه رویکرد AFC به آرای مردمی است. در نتیجه اگر مردمان هر کشوری برای حمایت از نماینده فوتبال خود پایمردی بیشتر و حضور وسیع‌تری در گزینش‌ها داشته باشند، همان مسأله برای پیروزی آن نماینده کفایت می‌کند، در چنین شرایطی سزاواری فنی افراد برای احراز اینگونه عناوین به مسأله‌ای درجه چندم تبدیل می‌شود و کافی است هواداران آن ورزشکار و تیمش کار رأی‌دهی را جدی‌تر بگیرند و در رجوع به سایت‌های پر دوام باشند و در رقابت با نمایندگان سایر کشورها همیشه قدم خود را پیش‌تر از دیگران قرار بدهند که البته از طرفداران سرخابی‌های پایتخت به ندرت چیزی جز این رؤیت شده است.

گرفتن پنالتی رونالدو هم کافی نیست

اینکه واقعاً چه کسی شایسته عنوان برترین آسیایی جام‌های جهانی است، بحثی است که به بررسی و ارزیابی بسیار بیشتر از آنچه دیده‌ایم، نیاز دارد و اصولاً در هیچ جای دنیا نتیجه نظرسنجی‌های مردمی و آنچه را که مردم و هواداران فوتبالیست‌ها می‌گویند، مبنای قطعی اهدای عنوان‌ها و مقام‌ها قرار نمی‌دهند و فقط به‌عنوان نظرات مردمی به آن استناد می‌کنند. بیرانوند البته دروازه‌بان برجسته‌ای است اما باید بداند گرفتن یک پنالتی حساس حتی از کریس رونالدوی معروف در یک دوره جام جهانی (۲۰۱۸) وی را سزاوار عنوان فوق نمی‌سازد و با اینکه او در هر سه مسابقه ایران در آن دوره خوب و قوی عمل کرد اما این هم برای رسیدن به‌عنوان بهترین مرد قاره کهن در جام‌های جهانی ناکافی نشان می‌دهد و اینکه چه چیزی کفایت می‌کند، قطعاً به بررسی اهالی فن و سپس اقدام و جمع‌بندی آرای آنها در این خصوص و نظر کارشناس‌ترین افراد نیاز دارد و قدر مسلم اینکه فقط با رجوع به آرای مردم عادی و هواداران پر احساس تیم‌ها تکلیف هیچ چیز مشخص نمی‌شود و فقط میزان علاقه هواداران تیم‌های بزرگ و تعداد علاقه‌مندان ستاره‌های آنان تا حدی روشن می‌گردد.

کارهای انجام نشده

بیرانوند البته سزاوار عنوان مرد سال آسیا در سال ۲۰۱۸ بود و AFC با کاندیدا نکردن او برای این عنوان ظلم را از حد گذراند و سپس برای جبران آن وی را نامزد عنوان مرد سال ۲۰۱۹ کرد که این نیز رویداد بی‌ربطی بود زیرا «علی بیرو» در آن سال کاری مهم انجام نداده بود که حتی سزاوار کاندیدایی باشد. مجموعه این اتفاقات وی را به این باور رسانده که اولاً نمایشش در جام جهانی بیست و یکم (۲۰۱۸) وی را در صدر همه آسیایی‌های حاضر در جام‌های جهانی قرار می‌دهد و ثانیاً رأی مردم و هواداران در این زمینه را سند و مبنای صحت این باور تلقی کرده است. حال آنکه واقعیت امر این است که بیرانوند هنوز کارهایی را صورت نداده که وی را سزاوار عنوان بهترین مرد آسیایی جام‌های جهانی نشان بدهد و اگر باوری جز این دارد باید جواب کسانی را بدهد که معتقدند یکی دو بازیکن تیم کره‌شمالی که طی جام جهانی ۱۹۶۶ در لندن به اولین تیم آسیایی صعودکننده به مرحله یک چهارم نهایی این جام‌ها تبدیل شد و ایتالیا را حذف و لقب «توفان زرد» را دریافت کرد سزاوار این عنوانند و همچنین جوابگوی اشخاصی باشد که می‌گویند طی ارتقای شگفت‌انگیز تیم ملی کره جنوبی تا رتبه چهارم جام جهانی ۲۰۰۲ دو سه بازیکن کره در چنان سطوحی ظاهر شدند که آنها را در اندازه‌های کسب عنوان برترین مرد آسیایی جام‌های جهانی قرار می‌دهد.

به‌نفع همگان

به‌واقع به‌نفع اوست که یک بار دیگر فقط برای کسب عنوان مرد سال آسیا بکوشد و موقعی که این ویروس لعنتی (کرونا) سرکوب و ناپدید شد، با درخشش در اروپا دلایل تازه‌ای را برای احراز عنوان مرد سال قاره کهن فراهم بیاورد. فقط در آن زمان و پس از رجوع به آرای کارشناسان قوی جهانی و صاحب‌نظران آسیایی است که می‌توان بهترین مرد قاره را در جام‌های جهانی شناسایی کرد و علی بیرو را هم در جایگاهی مشاهده کرد که حق او و در اندازه‌های وی است. این پروسه‌ای است که نه فقط یک کاندیدا را به صرف پرطرفدارتر بودن تیمش از سایرین پیش نمی‌اندازد بلکه به نفع همگان تمام شده و فهرستی را از برگزیدگان جام‌های جهانی استخراج می‌کند که حق و عدالت جلوه‌ای بارزتر در آن خواهد داشت.